

**OORDEEL VAN DE LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE
VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER ONDERWIJS
INZAKE KLACHT 10-14**

De Landelijke Klachtencommissie voor het Algemeen Bijzonder onderwijs (verder: de commissie) heeft een klacht ontvangen, gedateerd 27 juni 2010, ingediend door de heer A. en mevrouw B. (hierna: klagers respectievelijk klager en klaagster) ouders van C. en D., leerlingen van de school E. (hierna: leerling C en leerling D respectievelijk leerlingen en de school). De klacht is geregistreerd onder nummer 10-14. Als aangeklaagden moeten worden aangemerkt mevrouw F., schoolleider van de school, mevrouw G., intern begeleider van de school, de heer H., leerkracht van de school en de heer I., leerkracht van de school (hierna: aangeklaagden).

Korte inhoud van de klacht

1. Aangeklaagden hebben leerling C onvoldoende extra zorg geboden ondanks haar hulpvraag.
2. De school heeft in juli 2009 ten onrechte een AMK-melding gedaan en heeft ten onrechte op 1 februari 2010 gedreigd met een nieuwe AMK-melding.
3. Klagers hebben geen inzage gehad in de dossiers van de leerlingen.

Verweer

Bij brief van 30 augustus 2010 hebben de aangeklaagden een verweerschrift ingediend.

Voor zover relevant zal daarop hierna worden ingegaan.

Procedure

De commissie die de klachten heeft behandeld, bestond uit Mr. C. Sjenitzer, voorzitter, Drs. A.J.M. van den Maagdenberg, lid en Mr. W.G.G.M. van Holsteijn, lid.

De klaagster is met de leerlingen in augustus 2010 verhuisd naar X. Op voorstel van de commissie is met instemming van de klagers en de aangeklaagden deze klacht met toepassing van artikel 14 van de Regeling Landelijke Klachtencommissie schriftelijk behandeld. De

klagers hebben bij brief van 9 november 2010 schriftelijk gereageerd op het verweer (repliek). Aangeklaagden hebben bij brief van 12 januari 2011 gedupliceerd. Ook op deze stukken zal, voor zo ver relevant hierna worden ingegaan.

Beoordeling van de ontvankelijkheid

De school is aangesloten bij de commissie. De leerlingen waren ten tijde van indienen van de klacht leerlingen van de school.

Op grond van artikel 9, derde lid, van de Regeling Landelijke Klachtencommissie moet een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing worden ingediend. Alleen in bijzondere gevallen kan de commissie anders beslissen. De reden voor deze algemeen geldende termijn is dat naarmate een voorval langer geleden is, de herinnering van een ieder daaraan afneemt en de waarheidsvinding moeilijker wordt. De commissie ziet in dit concrete geval geen reden om van deze regel af te wijken. De klachtonderdelen 1 en 3 betreffen deels gedragingen en/of beslissingen van voor 30 april 2009, de datum waarop de klacht bij het bevoegd gezag van de school is ingediend. De commissie verklaart de genoemde klachtonderdelen 1 en 3 voor zover zij betrekking hebben op zaken die zijn gebeurd voor 30 april 2009 **niet ontvankelijk**.

Klachtonderdeel 2 en de klachtonderdelen 1 en 3, voor zover die feiten betreffen die hebben plaatsgevonden op of na 30 april 2009, zijn **ontvankelijk**.

Beoordeling van de klacht

Het eerste klachtonderdeel is **ongegrond**. De commissie heeft op basis van de ingediende stukken vastgesteld dat de school zich voldoende heeft ingespannen extra begeleiding aan leerling C te bieden. De school heeft in de handelingsplannen duidelijk beschreven welke acties ondernomen moesten worden ten aanzien van de zwakke punten en leerachterstanden van leerling C. Voor zover de commissie heeft kunnen vaststellen, heeft de school ook conform de handelingsplannen gewerkt. De commissie concludeert op basis hiervan dat de school niet in gebreke is gebleven bij het bieden van extra zorg aan leerling C.

Het tweede klachtonderdeel heeft betrekking op de melding bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling (AMK) op 7 juli 2009 en op dreiging met een AMK-melding in februari 2010.

De school heeft de melding bij het AMK niet lichtvaardig en ook niet zonder voldoende goede grond gedaan. De commissie kan zich vinden in het besluit van de school een melding te doen bij het AMK omdat de school voldoende aanleiding had zich serieuze zorgen te maken om de leerlingen. Een melding bij het AMK was voor de school nog de enige mogelijkheid de problemen van de leerlingen onder de aandacht te brengen. De school heeft zorgvuldig gehandeld ten aanzien van de AMK-melding door in een oudergesprek op 29 juni 2009 met klaagster de AMK-melding aan te kondigen en toe te lichten. Dat de school niet lichtvaardig de AMK-melding in juli 2009 gedaan heeft, blijkt ook uit de inhoud van de brief van het AMK uit december 2009 gericht aan klaagster.

De school kondigt op 1 februari 2010 aan klagers schriftelijk aan nogmaals een AMK-melding te zullen doen tenzij klagers alsnog meewerken aan een aanvraag voor leerlinggebonden financiering voor leerling D en voor leerwegondersteuning voor leerling C. Deze melding is uiteindelijk door de school niet gedaan. De commissie is van mening dat deze argumenten op zichzelf onvoldoende grond zouden zijn geweest om een melding bij het AMK te rechtvaardigen en ook niet gebruikt hadden mogen worden als middel om de klagers te bewegen mee te werken.

Een AMK-melding is een actie die diep ingrijpende gevolgen heeft voor het gezin waarop de melding betrekking heeft. Uit de door aangeklaagden aan de commissie ter beschikking gestelde documentatie blijkt niet dat aangeklaagden zich daarvan voldoende bewust zijn geweest. De omstandigheid dat klagers niet direct bereid waren de adviezen en voorstellen van de school voor een aanvraag voor leerlinggebonden financiering respectievelijk voor leerwegondersteuning te volgen, rechtvaardigt niet zonder meer de conclusie dat de leerlingen zich mogelijk in een zodanig onaanvaardbare situatie bevonden dat een AMK-melding noodzakelijk was. Allereerst lag het op de weg van aangeklaagden om klagers voor een gesprek uit te nodigen om alsnog hen te overtuigen van de juistheid van het schooladvies en de wenselijkheid dat klagers dat volgden. Als klagers dan nog niet overtuigd waren, leidt dat niet zonder meer tot de conclusie dat een AMK-melding geïndiceerd is.

Voorts oordeelt de commissie het niet aanvaardbaar dat het al dan niet doen van een AMK-melding het karakter krijgt van een pressiemiddel. Een melding is, zoals hiervoor aangegeven, een ernstige zaak. Strijdig daarmee is dat een school aankondigt een melding te zullen doen, wanneer de ouders van een leerling zich niet voegen in het advies van de school. Omgekeerd geldt dat indien de school van oordeel dat een kind zich bevindt in een zodanig onaanvaardbare omstandigheid dat een melding nodig is, die melding weliswaar pas na een zorgvuldige voorbereiding mag worden gedaan, maar dat van het doen van de melding slechts kan worden afgezien wanneer de school in zijn contacten met de ouders er van overtuigd is geraakt dat de gronden om een melding te doen niet of niet langer bestaan.

Op grond van de aan de commissie ter beschikking staande stukken is de commissie van oordeel dat op 1 februari 2010 onvoldoende redenen aanwezig waren om het doen van een AMK-melding te rechtvaardigen. Gelezen de brief van 1 februari 2010 aan klagers is de commissie voorts van mening dat een mogelijke AMK-melding te veel gebruikt is als pressiemiddel om klagers er toe te bewegen alsnog het advies van de school te volgen. De klacht is derhalve **in zoverre gegrond**.

Het derde klachtonderdeel is **ongegrond**. De commissie heeft op grond van de stukken vastgesteld dat aangeklaagden klagster in mei 2010 de gelegenheid hebben gegeven de dossiers van de leerlingen in te zien en te kopiëren. De commissie wil hierbij wel opmerken dat de procedure met betrekking tot het verstrekken van informatie aan klagers efficiënter had gekund.

Samenvattend is het oordeel van de commissie ten aanzien van de klachtonderdelen 1 en 3: **ongegrond** en ten aanzien van klachtonderdeel 2 **gegrond** voor zo dit betrekking heeft op de dreiging met een AMK-melding in februari 2010 en voor het overige **ongegrond**.

Den Haag, september 2011

C.Sjenitzer,
Voorzitter

N.H.C. Daniels-Witteveen
Ambtelijk secretaris.